

Lovens Bestemmelser traadte, bortset fra Importafgiftens Bortfald og Ændringerne i Toldsatserne, der fik Gyldighed fra 1. April 1942, i Kraft straks, dog saaledes, at der for Øl, som udleveredes fra Bryggerier og Depoter inden 27. Marts, kun skulde svares Afgift efter de hidtil gældende Afgiftssatser. Denne sidste Bestemmelse blev indsat i Folketinget, hvor man ogsaa fik et Par af de oprindeligt foreslaaede Toldsatser nedsat fra 25 pCt. til 20 pCt., hvilket begrundedes med, at Toldforhøjelsen derved vilde komme til at svare bedre til den Lempelse, som Importafgiftens Bortfald medførte.

Loven *bortfalder* med Udgangen af *Oktober 1942*.

Det af Finansministeren fremsatte Lovforslag førtes gennem Rigsdagen paa en enkelt Dag, idet Ministeren i Betragtning af Statens finansielle Interesse i Sagen fandt en saadan ekstraordinært hurtig Behandling paakrævet. Vedtagelsen var enstemmig i begge Ting, idet *Retsforbundets* Medlemmer dog afholdt sig fra at stemme. Partiet kunde ifølge den Betænkning, som Folketingets Udvalg om Sagen afgav, »give Tilslutning til Ophævelse af Importafgiften« og vilde ogsaa være med til Dækning gennem Forhøjelse af Afgiften paa stærke Drikke, men Mindretallet kunde »ikke være med til Forhøjelse af Tolden for en Række Varer endog ud over den bortfaldne Importafgifts Beløb«.

Fra forskellig Side rejstes det Spørgsmaal, om Staten behøvede den *Indtægtsforøgelse*, som Loven tager Sigte paa at fremskaffe, men heroverfor gjorde *Finansministeren* i Folketinget gældende, at Udgifterne var fortsat stigende, og at der knyttede sig en meget betydelig Risiko ikke mindst til de indirekte Afgifter i den kommende Tid. Desuden maatte det tages i Betragtning, at Lønskatten var blevet ophævet fra 1. April uden Kompensation. »Jeg regner med«, udtalte Ministeren videre, »og jeg tror, at i det lange Løb vil jeg faa Ret, at vi gaar ind i stadig stigende Vanskeligheder. Den faste Bund, som vi hidtil har haft under Finanserne, tror jeg desværre ikke vil holde i den kommende Tid. Jeg tror, vi glider ud paa gyngende Grund, og jeg tror, at den Dag, da Krigen er forbi og Krigens Eftervirkninger er forbi, vil det vise sig, at de Krav, der i disse Aar har været stillet til Skatterne, ikke har været for store. Det er Udsigten til disse forøgede Vanskeligheder, som har gjort, at jeg har ment at maatte fastholde, at der skulde ydes Dækning for den bortfaldende Importafgift, og at denne Dækning bør ydes med et rundeligt Beløb, saaledes at man i hvert Fald har Sikkerhed for, at de Penge, der her er regnet med, kommer ind.«